Materialy lotnicze

notatki z wykładu

Grzegorz Dorosz Łukasz Kusek

Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych w Dęblinie

15 lutego 2010

Copyright © 2009 Grzegorz Dorosz, Łukasz Kusek. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Spis treści

1	$\mathbf{W}\mathbf{y}$	magania stawiane materiałom stosowanym w lotnictwie
	1.1	Rodzaje wyznaczanych własności
	1.2	Przewodność cieplna
	1.3	Pojemność cieplna
	1.4	Rozszerzalność temperaturowa
	1.5	Własności magnetyczne
	1.6	Własności elektryczne
	1.7	Wytrzymałość
	1.8	Plastyczność
		1.8.1 Wytrzymałość na rozciąganie i granica plastyczności
		1.8.2 Wytrzymałość na ściskanie i granica plastyczności
	1.9	Twardość
	1.10	Udarność
		Zmęczenie
	1.12	Pełzanie
	1.13	Korozja
		1.13.1 Podstawowy podział
	1.14	Zużycie trybologiczne
2	Bud	lowa materiału
	2.1	Wiązania
		2.1.1 Wiązania jonowe
		2.1.2 Wiązania atomowe (kowalencyjne)
		2.1.3 Wiązania metaliczne
		2.1.4 Wiązania wtórne lub siłami Van der Waalsa
	2.2	Kryształy
		2.2.1 Monokryształy. Polikryształy
	2.3	Sieci krystaliczne
	2.4	Defekty struktur krystalicznych
3	Stor	oy metali i fazy
	3.1	Stopy metali
	3.2	Sposoby stapiania
	3.3	Fazy
	3.4	Wyniki krystalizacji
	3.5	Pojęcie roztworu
	3.6	Roztwory stałe
	0.0	3.6.1 Czynniki decydujące o tworzeniu roztworów stałych

4 SPIS TREŚCI

		3.6.2 Roztwory stałe o ograniczonej rozpuszczalności 2
		3.6.3 Roztwory stałe międzywęzłowe
		3.6.4 Roztwory stałe różnowęzłowe
	3.7	Fazy międzymetaliczne
		3.7.1 Roztwory stałe wtórne
		3.7.2 Kryteria klasyfikacji faz międzymetalicznych 2
		3.7.3 Fazy międzywęzłowe o strukturach prostych i złożonych . 2
	3.8	Mieszaniny faz
		3.8.1 Klasyfikacja miesznin faz
4	Ukł	ady równowagi fazowej 2'
	4.1	Stan równowagi termodynamicznej
	4.2	Regula faz W. Gibbsa
	4.3	Wykresy równowagi faz stopów
	4.4	Badanie krystalizacji stopów
5	TIL	ad równowagi fazowej żelazo-węgiel 29
•	5.1	Żelazo i jego własności
	0.1	5.1.1 Ogólna charakterystyka
		5.1.2 Odmiany altropowe żelaza
	5.2	Wykresy równowagi układu żelazo-węgiel
	Ŭ. -	5.2.1 Składniki strukturalne wykresu żelazo-cementyt 30
6		l, jako stop żelaza i węgla 3:
		Podział stali
	6.2	Stale niestopowe
		6.2.1 Stale niestopowe podstawowe
		6.2.2 Stale niestopowe jakościowe
		6.2.3 Stale niestopowe specjalne
	c o	6.2.4 Klasyfikacja stali niestopowych jakościowych i specjalnych 3
	6.3	Stale stopowe
		6.3.1 Stale stopowe jakościowe
	6.4	6.3.2 Stale stopowe specjalne
	6.4	Stale nierdzewne
7	Alu	minium i jego stopy 3'
	7.1	Czysty glin
		7.1.1 Zastosowanie
	7.2	Aluminium
		7.2.1 Własności
		7.2.2 Zastosowanie
		7.2.3 Podział ze względu na wytwarzanie
	7.3	Stop aluminium z miedzią i magnezem (Duraluminium)
		7.3.1 Obróbka cieplna
		7.3.2 Starzenie samorzutne
		733 Zastosowania

SPIS TREŚCI		5

8	Magnez i jego stopy				
	8.1	Własności	4		
	8.2	Otrzymywanie	4		
	8.3	Stopy magnezu			
		8.3.1 Stopy magnezu z Al	4		
		8.3.2 Zastosowanie	4		
		8.3.3 Podział ze względu na obróbkę	4		
9	Materiały w lotnictwie 4				
		Żaroodporność	4		
		9.1.1 Pierwiastki wpływające na żaroodporność	4		
		9.1.2 Stale żaroodporne	4		
	9.2	Żarowytrzymałość	4.		
		9.2.1 Pierwiastki wpływające na żarowytrzymałość	4.		
	9.3	Stale i stopy stosowane przy budowie płatowca	4.		
		9.3.1 Stale stopowe do pracy w podwyższonej temperaturze	4		
	9.4	Stale i stopy stosowane przy budowie płatowca	4		
	9.5	Materiały do produkcji silników lotniczych	4		

6 SPIS TREŚCI

Rozdział 1

Wymagania stawiane materiałom stosowanym w lotnictwie

Ogólne	względny koszt	
	gęstość	
Mechaniczne	moduł sprężystości	
	granica plastyczności	
	udarność	
	wytrzymałość	
	odporność na pękanie	
	wskaźnik zmęczeniowy	
Cieplne	przewodność cieplna	
	dyfuzyjność	
	pojemność cieplna	
	temperatura topnienia	
	temperatura zeszklenia	
	współczynnik rozszerzalności cieplnej	
	odporność na udary cieplne	
	odporność na pełzanie	
Własności magnetyczne	diamagnetyczne	
	paramagnetyczne	
	ferromagnetyki	
Własności elektryczne	przewodniki	
	półprzewodniki	
	izolatory	
Zużycie	wskaźnik zużycia	
Korozja	wskaźnik korozyjny	

1.1 Rodzaje wyznaczanych własności

- własności statyczne przy wolno wzrastającym obciążeniu
- własności dynamiczne przy obciążeniu działającym gwałtownie
- własności zmęczeniowe przy obciążeniach cyklicznych
- własności przy obciążeniu stałym i długotrwałym.

1.2 Przewodność cieplna

Przewodność cieplna - ilość ciepła, która przepływa przez jednostkę powierzchni w jednostce czasu.

1.3 Pojemność cieplna

Pojemność cieplna - ilość ciepła potrzebna do podniesienia temperatury materiału o 1°C.

1.4 Rozszerzalność temperaturowa

Rozszerzalność temperaturowa - rozszerzalność materiału następuje w wyniku drgań atomów w sieci krystalicznej co doprowadza do przebudowy sieci krystalicznej

1.5 Własności magnetyczne

Własności magnetyczne

- diamagnetyczne prostopadłe do kierunku linii sił pola magnetycznego
- paramagnetyczne równoległe do kierunku linii sił pola magnetycznego
- ferromagnetyki ulegają namagnesowaniu

1.6 Własności elektryczne

Własności elektryczne (oporność właściwa w temp. pokojowej $19^{\circ}C$)

- przewodniki $< 1\Omega$
- półprzewodniki od 1Ω do 10Ω
- izolatory $\gg 10\Omega$

1.7 Wytrzymałość

Wytrzymałość - odporność materiału na niszczące działanie czynników mechanicznych, czyli obciążeń

Ze względu na sposób obliczeń inżynierskich, wytrzymałość przyjęto jako

- granicę plastyczności dla metali i polimerów
- wytrzymałość na ściskanie dla materiałów ceramicznych
- wytrzymałość na rozdarcie dla elastomerów
- wytrzymałość na rozciąganie dla materiałów kompozytowych

1.8 Plastyczność

Plastyczność - zdolność do trwałego odkształcenia pod wpływem obciążeń bez powodowania uszkodzeń

1.8.1 Wytrzymałość na rozciąganie i granica plastyczności

Wytrzymałość na rozciąganie - stosunek największej siły rozciągającej do pola powierzchni przekroju początkowego próbki.

Granica plastyczności - naprężenie rozciągające w próbce, przy osiągnięciu którego następuje wyraźny wzrost jej wydłużenia

1.8.2 Wytrzymałość na ściskanie i granica plastyczności

Granica plastyczności - naprężenie odpowiadające sile, przy której próbka ulega **skróceniu bez wzrostu obciążenia**

Wytrzymałością na ściskanie - naprężenie odpowiadające maksymalnej sile ściskającej.

1.9 Twardość

Twardość - miara odporności materiału na odkształcenia trwałe, powstające w wyniku wciskania wgłębnika

1.10. UDARNOŚĆ

11

1.10 Udarność

Próba udarności (zginania udarowego) polega na złamaniu jednym uderzeniem młota wahadłowego Charpy'ego próbki podpartej swobodnie na obu końcach i pomiarze pracy jej złamania.

1.11 Zmęczenie

Zmęczenie - zmiany zachodzące w materiale inżynierskim pod wpływem zmiennych, niekiedy okresowo, naprężeń lub odkształceń, ujawniające się albo przez zmniejszenie wytrzymałości i trwałości, albo przez zniszczenie w wyniku pęknięcia.

1.12 Pełzanie

Pełzanie - proces odkształcenia plastycznego związany z bardzo małą szybkością odkształcenia. Podczas pełzania w stałej, wysokiej temperaturze metal ulega odkształceniu plastycznemu pod działaniem prawie stałego naprężenia lub stałego obciążenia.

1.13 Korozja

Korozją jest nazywane oddziaływanie fizykochemiczne i elektrochemiczne między materiałem metalowym a otaczającym środowiskiem, w wyniku którego następuje uszkodzenie korozyjne powodujące zmniejszenie własności metalu.

1.13.1 Podstawowy podział

ze względu na typ reakcji powodujących zniszczenie metalu

- ullet korozja elektrochemiczna
- korozja *chemiczna*

1.14 Zużycie trybologiczne

Zużycie trybologiczne - rodzaj zużycia spowodowanego procesami tarcia, w którym następuje zmiana masy oraz struktury i fizycznych własności warstw wierzchnich obszarów styków.

Intensywność zużycia trybologicznego zależy od odporności obszarów tarcia warstw wierzchnich oraz od rodzaju oddziaływania.

 $12ROZDZIAŁ\ 1.\ WYMAGANIA\ STAWIANE\ MATERIAŁOM\ STOSOWANYM\ W\ LOTNICTWIE$

Rozdział 2

Budowa materiału

2.1 Wiązania

- wiązania pierwotne
 - wiązania **jonowe**
 - wiązania atomowe (kowalencyjne)
 - wiązania **metaliczne**
- wiązania wtórne (siłami Van der Waalsa)
 - wiązania między chwilowymi dipolami
 - wiązania siłami Londona
 - wiązania **wodorowe**

2.1.1 Wiązania jonowe

(elektrostatyczne przyciąganie się różnoimiennych jonów)

Gdy elektrony walencyjne jednego atomu elektrododatniego są przyłączane przez drugi atom elektroujemny, powstaje wiązanie jonowe. W wyniku utraty elektronów walencyjnych przez jeden atom i przyłączenia tych elektronów przez drugi, oba atomy uzyskują oktetowe konfiguracje elektronowe, takie jakimi charakteryzują się gazy szlachetne. Wiązania jonowe są tworzone przez atomy, w których występuje odpowiednio brak i nadmiar jednego lub dwóch elektronów walencyjnych.

2.1.2 Wiązania atomowe (kowalencyjne)

(jednakowe atomy, wspólne pary elektronów)

W przypadku **atomów pierwiastków elektroujemnych** - zwykle gazów - **elektrony walencyjne** pierwotnie różnych atomów tworzą **pary elektronów**

należące wspólnie do jąder dwóch atomów. Wiązania tworzone przez takie uwspólnione elektrony są nazywane atomowymi czyli kowalencyjnymi. Wiązania atomowe, poza gazami, występują także w substancjach stałych, takich jak np. Si, Ge i diament.

2.1.3 Wiązania metaliczne

(skondensowane stany skupienia)

Wiązanie metaliczne występuje w dużych skupiskach atomów pierwiastków metalicznych, które po zbliżeniu się na wystarczająco małą odległość, charakterystyczną dla stałego stanu skupienia, oddają swoje elektrony walencyjne na rzecz całego zbioru atomów. Elektrony walencyjne przemieszczają się swobodnie pomiędzy rdzeniami atomowymi (jonami dodatnimi), tworząc tzw. gaz elektronowy, charakterystyczny dla wiązania metalicznego

2.1.4 Wiązania wtórne lub siłami Van der Waalsa

(nietrwałe, gazy, słabe siły elektrostatyczne)

Wiązania wtórne występują między wszystkimi atomami lub cząsteczkami, lecz ich obecność może być stwierdzona, jeżeli występuje choć jedno z trzech wiązań pierwotnych. Wiązania wtórne są ewidentne między atomami gazów szlachetnych, które mają stabilną strukturę elektronową, a ponadto między cząsteczkami utworzonymi w wyniku wiązań kowalencyjnych. Siły van der Waalsa występują między dipolami cząsteczek lub atomów. Elektryczne dipole występują w przypadku rozdzielenia ładunków dodatnich i ujemnych w atomie lub cząsteczce. Wiązanie van der Waalsa jest wynikiem przyciągania siłami Coulomba między dodatnim końcem jednego a ujemnym końcem drugiego dipola. Oddziaływania takie występują między:

- dipolami wyindukowanymi,
- dipolami wyindukowanymi i cząsteczkami spolaryzowanymi (które wykazują dipole okresowo),
- cząsteczkami spolaryzowanymi.

Wiązania między chwilowymi dipolami

Wiązania międzycząsteczkowe powstają w wyniku przyciągania siłami van der Waalsa, które występują między chwilowymi dipolami elektrycznymi, utworzonymi z atomów na skutek nierównomiernego rozkładu ładunków w ich chmurach elektronowych. Siły te powodują skraplanie gazów szlachetnych oraz łączą w stan stały cząsteczki, np. H2, F2, Cl2, N2, powstałe w wyniku wiązania atomowego.

2.2. KRYSZTAŁY 15

Wiązania siłami Londona

Dipole elektryczne mogą być wykreowane lub wyindukowane w atomach lub cząsteczkach, które normalnie są elektrycznie obojętne. Siły Londona mogą wystąpić między cząsteczkami w przypadku okresowych zmian ładunku w cząsteczkach, powodując ich przyciąganie.

Wiązania wodorowe

Wiązanie wodorowe jest najsilniejszym specjalnym wiązaniem wtórnym między spolaryzowanymi cząsteczkami. Występuje ono między cząsteczkami, w których wodór jest kowalencyjnie związany z fluorem (HF), tlenem (H_2O) lub azotem (NH_3) . W każdym wiązaniu H-F, H-O lub H-N pojedynczy elektron wodoru jest uwspólniony z innym atomem. Wodorowy koniec wiązania jest dodatnio naładowany przez obnażony proton, który nie jest ekranowany przez żaden elektron. Ten silnie dodatnio naładowany koniec cząsteczki jest przyciągany przez przeciwny, ujemnie naładowany, koniec innej cząsteczki.

2.2 Kryształy

Elementami sieci przestrzennej:

- płaszczyzny sieciowe,
- proste sieciowe, będące śladami przecięcia płaszczyzn sieciowych,
- **węzły sieci**, stanowiące punkty przecięcia prostych sieciowych; węzły sieci prymitywnej odpowiadają położeniu środków atomów kryształu
- jonowe (przezroczyste, nie przewodza pradu)
- walencyjne (przezroczyste, nie przewodzą prądu)
- molekularne (gazy szlachetne, siły Wan der Waalsa)
- metaliczne (przewodzą prąd i ciepło, cechy te maleją jednak wraz ze wzrostem temperatury, dobra plastyczność)

2.2.1 Monokryształy. Polikryształy

Metale w stanie stałym mogą występować jako:

- monokryształy,
- polikryształy.

Monokryształy

Monokryształy charakteryzują się prawidłowym rozmieszczeniem przestrzennym atomów z zachowaniem jednakowej orientacji wszystkich elementarnych komórek sieciowych w całej objętości kryształu.

Metale rzadko wykazują strukturę monokryształów.

Polikryształy

Polikryształy - składają się z ziarn, z których każde ma w przybliżeniu prawidłową strukturę krystaliczną

Metale techniczne otrzymywane konwencjonalnymi metodami metalurgicznymi są zwykle polikryształami.

2.3 Sieci krystaliczne

- Trójskośna prymitywna
- Jednoskośne
 - prymitywna
 - centrowana na podstawach
- Rombowe
 - prymitywna
 - centrowana na podstawach
 - przestrzennie centrowana
 - ściennie centrowana
- $\bullet \;\; {\rm Heksagonalna}$
- Romboedryczna
- Tetragonalne
 - prymitywna
 - przestrzennie centrowana
- Regularne
 - prymitywna
 - przestrzennie centrowana
 - ściennie centrowana

 $\rm TODO$ rysunek str116

2.4 Defekty struktur krystalicznych

Podział ze względu na cechy geometryczne wad

- punktowe,
- liniowe,
- powierzchniowe.

Do wad punktowych, cechujących się niewielkimi wymiarami we wszystkich kierunkach, należą wakanse, tj. wolne węzły w sieci krystalicznej, oraz atomy międzywęzłowe, które zajęły pozycje w lukach, opuszczając węzły sieci na skutek drgań cieplnych. Obecność zarówno wakansów, jak i atomów międzywęzłowych, powoduje wokół nich lokalne odkształcenie sieci przestrzennej kryształu, zwane odpowiednio kontrakcją lub ekspansją.

 $\rm TODO$ rysunek str127

Rozdział 3

Stopy metali i fazy

3.1 Stopy metali

Stopy są substancjami dwu- lub wieloskładnikowymi, makroskopowo wykazującymi własności metaliczne. Co najmniej jeden z głównych składników stopu jest metalem. Składnikami stopów są substancje proste, np. pierwiastki, lub złożone - np. związki nie ulegające przemianom.

Stopy metali charakteryzują się **wiązaniem metalicznym** jako jedynym lub występującym oprócz innych rodzajów wiązań.

Skład chemiczny stopów jest wyrażany przez:

- stężenie masowe składników (Stosunek masy danego składnika do całej masy stopu podany w procentach),
- **stężenie atomowe** składników (Udział atomów składnika w ogólnej liczbie atomów stopu wyrażony procentowo).

3.2 Sposoby stapiania

- Elektroliza
- Sublimacja
- Spiekanie

3.3 Fazy

Stopy mogą mieć strukturę jedno- lub wielofazową.

Faza to jednorodna część stopu, oddzielona od pozostałej jego części granicą międzyfazową.

Poszczególne fazy stopu zwykle dość znacznie różnią się między sobą własnościami. Liczba, rodzaj i własności faz są uzależnione od składu chemicznego stopu.

Zbiór faz znajdujących się w stanie równowagi termodynamicznej jest nazywany układem.

3.4 Wyniki krystalizacji

W wyniku krystalizacji mogą powstać:

- roztwory stałe,
- fazy międzymetaliczne,
- mieszaniny faz.

3.5 Pojęcie roztworu

- w stanie ciekłym jednorodna ciecz, w której składniki się w sobie rozpuszczają
- w stanie **stałym** jednorodną faza (1 typ kryształów, 1 typ sieci krystalicznej) o wiązaniu metalicznym i strukturze krystalicznej o własnościach typowo metalicznych
- rozpuszczalnik metal, którego atomy występują w sieci w przewadze
- pierwiastek rozpuszczony drugi składnik

Pierwiastki tworzące stopy mogą wykazywać:

- wzajemną **nieograniczoną** rozpuszczalność w stanie **ciekłym**, to w stanie **stałym**:
 - nieograniczoną rozpuszczalność
 - ograniczoną rozpuszczalność
 - brak rozpuszczalności
- ograniczoną rozpuszczalność w stanie ciekłym, to w stanie stałym:
 - ograniczoną rozpuszczalność
 - brak rozpuszczalności
- brak rozpuszczalności

3.6 Roztwory stałe

Roztwór stały stanowi jednorodną fazę o wiązaniu metalicznym i strukturze krystalicznej o własnościach typowo metalicznych.

Cechą jest występowanie pierwiastków stopowych, jako **autonomicznych** składników, przy **jednoczesnej jednorodnej** sieci krystalicznej.

Roztwory stałe mogą być:

- podstawowe (rozpuszczalnikiem jest pierwiastek będący składnikiem stopu),
- wtórne (rozpuszczalnikiem jest faza międzymetaliczna).

Podział ze względu na stężenie składnika rozpuszczonego

- **graniczne** (stężenie składnika rozpuszczonego jest ograniczone w pewnym zakresie),
- ciągłe (nieograniczona rozpuszczalność obydwu składników w całym zakresie stężeń).

3.6.1 Czynniki decydujące o tworzeniu roztworów stałych

Czynniki decydujące o tworzeniu roztworów stałych:

- **elektrowartościowość ujemna** (niewielka jest różnica elektrowartościowości składników),
- typy sieci (ten sam typ struktury krystalicznej),
- wielkość atomów (stosunek promieni atomowych jest mniejszy od wartości granicznej),
- $\bullet\,$ względne wartościowości.

3.6.2 Roztwory stałe o ograniczonej rozpuszczalności

Roztwory stałe o ograniczonej rozpuszczalności tworzą:

- Roztwory jednofazowe (zawartość składnika stopowego nie przekracza granicznej rozpuszczalności
- Roztwory **dwufazowe** (złożone z mieszaniny kryształów roztworu stałego granicznego B w A i kryształów roztworu granicznego A w B)

3.6.3 Roztwory stałe międzywezłowe

Roztwór stały międzywęzłowy - atomy pierwiastka rozpuszczonego są usytuowane w sposób nieuporządkowany w przestrzeniach międzywęzłowych sieci metalu rozpuszczalnika.

Roztwory stałe międzywęzłowe są roztworami **granicznymi**, a **rozpusz-czalność graniczna** zmienia się zwykle wraz ze **zmianą temperatury**.

3.6.4 Roztwory stałe różnowezłowe

Roztwór stały różnowęzłowy - atomy metalu rozpuszczonego zajmują przypadkowo dowolne węzły w sieci krystalicznej metalu rozpuszczalnika.

Obecność atomów innego pierwiastka w sieci krystalicznej rozpuszczalnika, w zależności od **stosunku średnic** atomów rozpuszczalnika i pierwiastka rozpuszczonego, powoduje **odkształcenie sieci**

- ekspansję (oddalanie węzłów)
- kontrakcję (zbliżanie węzłów)

3.7 Fazy międzymetaliczne

Fazy międzymetaliczne są połączeniami metali lub metali z niemetalami i wykazują własności metaliczne ze względu na częściowy lub całkowity udział wiązania metalicznego między atomami wchodzącymi w skład fazy.

Charakterystyczne cechy faz międzymetalicznych opisują cztery zasady:

- struktura krystaliczna faz międzymetalicznych różni się od struktury każdego ze składników,
- atomy każdego ze składników wykazują uporządkowane rozmieszczenie w sieci krystalicznej,
- w oddziaływaniach między atomami **występuje przewaga wiązania metalicznego**,
- wzajemne stosunki ilościowe atomów składników rzadko odpowiadają wartościowościom chemicznym pierwiastków, jakie wykazują one w związkach chemicznych, chociaż fazom można przypisać wzory podobne do wzorów związków chemicznych.

3.7.1 Roztwory stałe wtórne

Fazy międzymetaliczne występują przy ściśle określonych stężeniach składników stopu, chociaż mogą występować również w pewnym zakresie stężeń i tworzyć roztwory stałe wtórne.

Roztwory te mogą być:

- różnowezłowe,
- międzywezłowe,
- pustowęzłowe.

W roztworach **pustowęzłowych** występuje **nadmiar atomów** jednego ze składników, a w **węzłach** sieci krystalicznej, które miałyby być obsadzone atomami drugiego składnika, powstają **wakanse**.

3.7.2 Kryteria klasyfikacji faz międzymetalicznych

Fazy międzymetaliczne można dzielić w zależności od:

- stężenia elektronowego, tj. stosunku liczby elektronów wartościowości
 do liczby atomów w komórce elementarnej, lub czynnika elektrochemicznego, uwzględniającego strukturę elektronową składników,
- wielkości atomów.

Fazy elektronowe

Fazy elektronowe to roztwory stałe wtórne o wyraźnych własnościach metalicznych. Są tworzone między metalami dwóch klas podanych (stosunek liczby elektronów walencyjnych do liczby atomów w jednej komórce strukturalnej)

Klasa metali	Metale	Liczba elektronów walencyjnych
I	Mn, Fe, Co, Ni, Rh, Pd, Pt	0
	Cu, Ag, Au	1
II	Be, Mg, Zn, Cd, Hg	2
	Al, Ga, In	3
	Si, Ge, Sn	4
	Sb	5

Fazy Lavesa

W przypadku gdy idealny stosunek promieni atomowych dwóch pierwiastków A i B wynosi 1,225, a w rzeczywistości gdy zawarty jest w przedziale 1,05 \div 1,68, w zasadzie przy ściśle określonym stosunku stężeń atomowych mogą utworzyć się fazy Lavesa typu AB_2 .

Fazy o strukturach siatek Kagomé

W stopach **dwu-** i **wieloskładnikowych** metali **przejściowych**, zawierających niekiedy dodatki innych pierwiastków, np. Si, występują przy **określonych stę-**żeniach składników fazy σ , P, R, μ lub δ .

Fazy sigma (σ) - fazy międzymetaliczne krystalizujące w sieci tetragonalnej, komórka zawiera 30 atomów Cr-Fe, V-Fe. Twarde, kruche, odporne na korozję, dobra oporność)

3.7.3 Fazy międzywęzłowe o strukturach prostych i złożonych

Klasyfikacja faz międzywęzłowych

W zależności od **stosunku promieni** atomowych **niemetalu** r_X i **metalu** r_M można dokonać (według warunku G. Hägga) **podziału** faz międzywęzłowych na:

- fazy o strukturach **prostych**, gdy $\frac{r_X}{r_M} \le 0,59$,
- fazy o strukturach **złożonych**, gdy $\frac{r_X}{r_M} > 0,59$.

Fazy międzywęzłowe o strukturach prostych

Fazy międzywęzłowe o strukturach prostych

- mają własności **metaliczne**
- krystalizują się w sieciach
 - regularnej ściennie centrowanej
 - regularnej przestrzennie centrowanej
 - heksagonalnej zwartej
 - heksagonalnej prostej.
- sieć krystaliczna zwykle różna od sieci czystego metalu.
- ullet węzły są zajęte przez atomy któregoś metalu przejściowego M
- przestrzenie międzywęzłowe zajęte przez atomy niemetali X o małym promieniu atomowym, tj. atomy węgla, azotu, wodoru lub boru
- zaliczane są: wodorki, niektóre borki, a także niektóre węgliki i azotki metali przejściowych.

Fazy międzywęzłowe o strukturach złożonych

Fazy międzywęzłowe o strukturach złożonych

- tworzone przez metale przejściowe i niemetale
- zwykle mają znaczną liczbę atomów w komórce strukturalnej.
- cechują się własnościami metalicznymi
- mniej trwałe od faz międzywęzłowych o strukturach prostych
- zaliczane są: większość borków oraz niektóre azotki i węgliki żelaza kobaltu, niklu, manganu i chromu, a także węgliki podwójne.

3.8 Mieszaniny faz

Mieszanina faz

- stan stopu, występujący bardzo często,
- w stopie znajdują się co najmniej dwie fazy w stanie rozdrobnienia, oddzielone od siebie granicami międzyfazowymi.
- każda faza ma przy tym określone, właściwe sobie
 - skład chemiczny,
 - strukturę krystaliczną,
 - własności.
- mają zwykle lepsze własności wytrzymałościowe i mniejszą plastyczność od poszczególnych faz.

3.8.1 Klasyfikacja miesznin faz

Mieszaniny **typu**:

- eutektycznego
- perytektycznego

Rozdział 4

Układy równowagi fazowej

4.1 Stan równowagi termodynamicznej

Stan równowagi termodynamicznej - stan, gdy energia swobodna układu uzyska minimum lub gdy potencjały chemiczne składników we wszystkich fazach układu staną się sobie równe i ustaje ich przepływ przez granice fazowe.

4.2 Reguła faz W. Gibbsa

Równowagę faz opisuje reguła faz W. Gibbsa.

Suma

- maksymalnej liczby faz f, które mogą współistnieć w układzie w stanie równowagi,
- \bullet oraz liczby stopni swobody z

jest równa

- ulletliczbie niezależnych składników układu s
- powiększonej o 2:

$$f+z=s+2$$

Stopniami swobody z są parametry określające stan termodynamiczny układu, takie jak

- temperatura,
- ciśnienie,
- stężenie składników, które niezależnie mogą ulegać zmianom.

Liczbę składników s można przyjąć jako równą liczbie pierwiastków.

W odniesieniu do **stopów dwuskładnikowych**, gdy **ciśnienie** jest **stałe**, a **zmianom** ulegają tylko **temperatura** i **stężenie**, reguła faz przybiera postać:

$$f + z = 3$$

4.3 Wykresy równowagi faz stopów

Wykresy równowagi faz stopów - pokazuja stan stopu w zależności od temperatury i nasycenia pierwiastkami stopowymi podczas powolnego krzepnięcia blisko równowagi termodynamicznej.

4.4 Badanie krystalizacji stopów

Metody

- ullet metalograficzna
- dylatometryczna
- elektryczna
- magnetyczna
- radiograficzna

Np.

- analiza termiczna
- analiza termiczna różnicowa

Rozdział 5

Układ równowagi fazowej żelazo-węgiel

5.1 Żelazo i jego własności

5.1.1 Ogólna charakterystyka

Żelazo nie występuje w przyrodzie w postaci rodzimej. Otrzymywanie żelaza chemicznie czystego, którego własności mogłyby być uznane za własności pierwiastka, jest trudne i kosztowne.

Techniczne odmiany żelaza

Odmiana żelaza	Metoda otrzymywania	Maks. stężenie domieszek, %
Chemicznie czyste	redukcja tlenków	0,007
Elektrolityczne	elektroliza	0,02
Karbonylkowe	dysocjacja pięcio- karbonylku żelaza	0,03
Armco	metalurgiczna	0,1

5.1.2 Odmiany altropowe żelaza

Żelazo wykazuje dwie odmiany alotropowe:

- $\bullet\,$ odmiana α (Roztwory stałe w żelazie α są nazywane $\mathbf{ferrytem})$
- \bullet odmiana γ (Roztwory stałe w żelazie ? są nazywane **austenitem**)

Odmiana altropowa	Temperatura
α	$<912^{\circ}C$
γ	$912^{\circ}C - 1394^{\circ}C$
α	$1394^{\circ}C - 1538^{\circ}C$
$\alpha(\delta)$ lub δ	$> 1538^{\circ}C$

Żelazo α jest

- ferromagnetyczne < $770^{\circ}C$
- paramagnetyczne $\geq 770^{\circ}C$

5.2 Wykresy równowagi układu żelazo-węgiel

Rozróżnia się dwa wykresy równowagi układu żelazo-węgiel:

- \bullet stabilny $\dot{z}elazo-grafit$,
- \bullet metastabilny $\dot{\mathbf{z}}\mathbf{elazo\text{-}cementyt}.$

5.2.1 Składniki strukturalne wykresu żelazo-cementyt

Składnik strukturalny	Omówienie	
Roztwór ciekły	roztwór ciekły węgla w żelazie	
Ferryt	roztwór stały graniczny węgla w żelazie α	
Austenit	roztwór stały graniczny węgla w żelazie γ	
Cementyt	węglik złożony Fe_3C	
pierwszorzędowy (pierwotny)	wydzielający się z roztworu ciekłego zgodnie ze zmienną rozpuszczalnością węgla w cieczy	
$\begin{array}{c} {\rm drugorz\acute{e}dowy} \\ {\rm (wt\acute{o}rny)} \end{array}$	wydzielający się w stanie stałym z austenitu w wyniku malejącej rozpuszczalności węgla w roztworze stałym γ	
trzeciorzędowy	wydzielający się w stanie stałym z ferrytu w wyniku malejącej rozpuszczalności węgla w roztworze stałym α	
Perlit	mieszanina ferrytu i cementytu, występująca poniżej $727^{\circ}C$	
Ledeburyt	mieszanina austenitu i cementytu, trwała w zakresie od 727° C do 1148° C	
Ledeburyt przemieniony	mieszanina perlitu i cementytu , utworzona w wyniku przemiany austenitu z ledeburytu w perlit trwała poniżej temperatury 727° <i>C</i>	

Rozdział 6

Stal, jako stop żelaza i węgla

Stal jest to stop Fe i C, obrobiony plastycznie, gdzie zawartość C jest mniejsza niż 2%.

6.1 Podział stali

Klasyfikacja stali następuje zgodnie z PN-EN 10020:2002.

Kryterium: skład chemiczny.

- stale **niestopowe**
 - Kryterium: jakość.
 - podstawowe (po wprowadzeniu PN-EN 10020:2002 włączona do stali niestopowej jakościowej)
 - jakościowe
 - specjalne
- stale **stopowe**

Kryterium: jakość.

- jakościowe
- specjalne
- \bullet stale **nierdzewne**

6.2 Stale niestopowe

Stężenie każdego z pierwiastków jest **mniejsze** od **wartości granicznych**.

Np.			
	% maso we		
\overline{Al}	0, 3		
W	0,3		
Cr	0,3		
Ni	0,3		
V	0, 1		

6.2.1 Stale niestopowe podstawowe

Od wprowadzenia normy PN-EN 10020:2002U włączone do **stali niestopowych jakościowych**.

- bez wymagań jakościowych
- $\bullet\,$ wymagana obecność jedynie $C,\,P,\,S,\,Mn,\,Si$
- nie przeznaczone do obróbki cieplnej

Zastosowanie

- Stale miękkie niskoweglowe na taśmy i blachy walcowe
- Konstrukcje walcowane na zimno do ogólnego zastosowania
- Stale do wyrobu walcówki do ciągnienie (druta)

6.2.2 Stale niestopowe jakościowe

- wymagania dotyczące **tylko niektórych własności** (np. ciągliwość, podatność na obróbkę plastyczną i/lub wielkość ziarna)
- poziom wymagań niższy niż dla stali niestopowych specjalnych

6.2.3 Stale niestopowe specjalne

Stale niestopowe specjalne charakteryzują się:

- wyższym stopniem czystości (niż stale jakościowe)
- mniejszym udziałem wtrąceń niemetalicznych (niż stale jakościowe)
- przeznaczone do ulepszania cieplnego
- przeznaczone do hartowania powierzchniowego

Stale niestopowe specjalne spełniają jeden lub więcej z podanych warunków:

- wymagana praca łamania (udarność) w stanie ulepszonym cieplnie,
- wymagana głębokość utwardzenia powierzchniowego lub twardość powierzchni po hartowaniu,
- niski udział wtrąceń niemetalicznych,
- maksymalne stężenie fosforu i siarki $\leq 0,020\%$ dla analizy wytopowej i $\leq 0,025\%$ dla analizy kontrolnej,
- minimalna **praca łamania** w $-50^{\circ}C$: $KV \ge 27J$ określona na próbkach wzdłużnych lub $\ge 16J$? na próbkach poprzecznych,
- przewodność elektryczna właściwa $> 9S \cdot m/mm^2$.

6.2.4 Klasyfikacja stali niestopowych jakościowych i specjalnych

	S. niestopowe jakościowe	S. niestopowe specjaln e
	s. miękkie na taśmy i blachy	
s. konstrukcyjne	s. o stężeniu P i $S \leq 0,045\%$	s. dla energetyki jądrowej
	s. na rury	
s. do zbrojenia	s. do zbrojenia betonu	s. do betonu
betonu	i betonu wstępnie sprężonego	wstępnie sprężonego
s. szynowe	s. na szyny szerokostopowe	
	i o specjalnym profilu	
s. automatowe	s. automatowe	
s. do ciągnienia	s. na walcówkę do ciągnienia	s. na walcówkę do ciągnienia
s. do nawęglania		s. maszynowe do nawęglania
s. do ulepszania	s. niestopowe maszynowe	s. niestopowe maszynowe
cieplnego		do ulepszania cieplnego
s. sprężynowe	s. na taśmy	s. na taśmy
	walcowane na zimno	walcowane na zimno
s. narzędziowe		s. narzędziowe
	s. o przewodności	s. o przewodności
	elektr. $\leq 9S \cdot m/mm^2$	elektr. $> 9S \cdot m/mm^2$

6.3 Stale stopowe

6.3.1 Stale stopowe jakościowe

Dla stali **stopowych jakościowych** stosuje się **te same kryteria** klasyfikacji jak dla stali **niestopowych jakościowych**, z uwzględnieniem **dodatkowych wymagań** dotyczących **stężenia pierwiastków** równego lub **większego** od **wartości granicznych**.

 ${f Nie}$ są przeznaczone do

- ulepszania cieplnego
- ullet utwardzania powierzchniowego

Podział na grupy

• stale **konstrukcyjne drobnoziarniste spawalne** przeznaczone na zbiorniki i rurociągi pracujące pod ciśnieniem

- stale stopowe na szyny, grodzice, kształtowniki na obudowy górnicze
- stale stopowe na produkty **płaskie walcowane** na zimno lub na gorąco przeznaczone do dalszej obróbki plastycznej na zimno
- stale **elektrotechniczne** zawierające *tylko krzem* i *aluminium* jako *pierwiastki stopowe*
- stale **stopowe z miedzią** jako jedynym *pierwiastkiem stopowym*

6.3.2 Stale stopowe specjalne

- ściśle określone własności mechaniczne, technologiczne i użytkowe
- dokładne regulowanie składu chemicznego
- dokładne sterowanie procesem produkcyjnym

Obejmują one wszystkie gatunki stali, które nie zostały ujęte w klasie stali nierdzewnych oraz stopowych jakościowych.

Stale stopowe specjalne dzielą się na następujące zasadnicze podklasy:

- stale maszynowe (do budowy maszyn),
- stale na urządzenia ciśnieniowe,
- stale konstrukcyjne,
- stale szybkotnące,
- stale narzędziowe stopowe,
- stale na łożyska toczne,
- stale o szczególnych własnościach fizycznych.

6.4 Stale nierdzewne

Kryterium: ze względu na stężenie Ni.

- ullet < 2,5% Ni
- $\geq 2,5\%$ Ni

Kryterium: najbardziej istotna własność.

- odporna na korozję
- żaroodporna
- odporna na pełzanie (żarowytrzymała)

Aluminium i jego stopy

7.1 Czysty glin

7.1.1 Zastosowanie

- opakowania, pojemniki
- przewody elektryczne
- blachy, naczynia kuchenne
- zw. chem: krakowanie ropy naftowej
- horund, szmergiel mat. ścierne, zaprawa farbiarska

7.2 Aluminium

7.2.1 Własności

3 pierwiastek pod względem udziału w skorupie ziemskiej

ruda: boksyt temp. topnienia: 660° C ciepło topnienia: nieznaczne temp. wrzenia: $2500^{\circ}C$ gęstość: $2,7 \text{ g/cm}^3$

wytrzymałość na **rozciąganie**: $70-120~MPa~(\mathbf{mała})$

plastyczność: duża

przewodność elektryczna: 38 MS/m (duża)

przewodność cieplna: dobra

odporność na **korozję**: **duża** (pokrycie warstwą Al_2O_3)

poprawa odporności anodowanie

pogorszenie odporności kwasy redukujące, woda morska

7.2.2 Zastosowanie

W przemyśle stosuje się aluminium A i B (w zależności od czystości). Cyfry w oznaczeniu wskazują stopień czystości.

Najczęstsze zanieczyszczenia: Fe, Si, Cu, Zn, Ti

- aluminium hutnicze (o ograniczonej czystości)
 - stopy
 - produkty codziennego użytku (Al99)
 - urządzenia dla przemysłu spożywczego
 - niektóre przewody elektryczne
 - niektóre wymienniki ciepła
 - w budownictwie
 - w postaci folii na opakowania produktów spożywczych (Al99,8H)
- aluminium rafinowane (o wysokiej czystości)
 - elektronika
 - elektrotechnika
 - specjalna aparatura chemiczna (Al99,995R)

7.2.3 Podział ze względu na wytwarzanie

- aluminium do obróbki plastycznej
 - zgniatanie
 - wyżarzanie rekrystalizujące
 - utwardzanie wydzielinowe
- \bullet aluminium odlewane
 - dobra lejność
 - mały skurcz odlewniczy

7.3 Stop aluminium z miedzią i magnezem (Duraluminium)

4% Cu i 1% Mg oraz niewielki dodatek Mn albo Fe, lub Si

- zwiększenie Cu i Mg powoduje wzrost wytrzymałości i zmniejszenie plastyczności
- mniejsza odporność na korozję

7.3. STOP ALUMINIUM Z MIEDZIĄ I MAGNEZEM (DURALUMINIUM)39

7.3.1 Obróbka cieplna

- wyżarzanie ujednorodniające
- wyżarzanie rekrystalizujące
- utwardzanie wydzielinowe

Przesycanie w temp
. $500^{\circ}C$ przez5h- roztwór stały na osnowie
 Ali wtrącenia nierozpuszczone

7.3.2 Starzenie samorzutne

(związki Cu i Mg rozpuszczają się w Al)

- klika dni w temp. pokojowej
- \bullet kilkadziesiąt godzin w temp $170-190^{\circ}C$

Obróbka plastyczna na zimno przez wprowadzenie zgniotu po starzeniu samorzutnym.

7.3.3 Zastosowanie

- PA6 blachy, pręty, kształtowniki cz. obciążone
- PA7 $-\parallel$ cz. silnie obciążone

Magnez i jego stopy

8.1 Własności

- metal alkaliczny
- miękki
- \bullet srebrzystobiały
- bardzo pospolity
- reaktywny w postaci płynnej
- występuje w postaci mineralnej
- wchodzi w skład chlorofilu

gestość: $1,7 \text{ g/cm}^3$ temp. topnienia: 650°C temp. wrzenia: $1100^{\circ}C$ twardość: 2,5

• koroduje do czasu pokrycia całej powierzchni zwartą warstwą tlenków

8.2 Otrzymywanie

- $\bullet\,$ elektroliza roztopionego chlorku magnezu
- \bullet redukcja dolomitu krzemem (temp $1200^{\circ}C)$
- redukcja tlenku magnezu węglem

8.3 Stopy magnezu

 $\bullet \ \, {\rm gęstość} \qquad \qquad 1,8 \; {\rm g/cm^3} \; ({\rm niska})$

8.3.1 Stopy magnezu z Al

- większa wytrzymałość
- $\bullet\,$ wydłużenie stopów odlewniczych Mg
- lepsza lejność
- mniejszy skurcz odlewniczy

8.3.2 Zastosowanie

- \bullet samoloty
- przemysł motoryzacyjny
- aparatura automatyczna

8.3.3 Podział ze względu na obróbkę

- \bullet stopy odlewnicze
 - odlewanie ciśnieniowe
 - węższe tolerancje w stosunku do wartości normalnych
 - żywotność formy jest 2,5 raza dłuższa
- stopy przeznaczone do obróbki na ciepło i zimno
 - krzepnięcie z dużymi szybkościami RSP 20-krotny wzrost odporności na korozję, poprawa odporności na pełzanie

Materiały w lotnictwie

Ogólna charakterystyka materiałów stosowanych w budowie lotniczych zespołów napędowych i konstrukcji płatowców.

Części silników przenoszą duże naprężenia i poddawane są wpływowi wysokich temperatur $700 - 1000^{\circ}C$.

Stale przewidziane do wykonywania elementów konstrukcyjnych **turbin gazowych** powinny zawierać pierwiastki zwiększające **żaroodporność** i **żarowytrzymałość**.

Największe zastosowanie w lotnictwie mają stopy na osnowie niklu.

Stopy EI-437, EI-437B, EI-437A stosowane są głównie do **produkcji łopatek**, **dysków**, oraz **wałów turbin gazowych**.

 ${\bf Kobalt}$ i stopy na osnowie kobaltu, zawierające ${\bf chrom},\,{\bf nikiel},\,{\bf \dot{z}elazo}$ i tytan

- EI-416- łopatki turbin pracujących w temp $800^{\circ}C$
- S-816- łopatki turbin, odlewy części silników lotniczych.

Stopy kobaltowe mają dobrą żarowytrzymałość w temperaturze wyższej niż 650° $\!C$

Stopy na osnowie metali wysokotopliwych mogą pracować przy dużych obciążeniach i przy temperaturze wyższej niż $1100^{\circ}C$

Stopy na osnowie

- chromu
- molibdenu
- niobu
- wolframu

znalazły zastosowanie w szeroko pojętej produkcji lotniczej.

9.1 Żaroodporność

Żaroodporność to odporność stopu na działanie czynników chemicznych, głównie powietrza oraz spalin i ich agresywnych składników w temperaturze wyższej niż 550°C.

9.1.1 Pierwiastki wpływające na żaroodporność

Poprawiające żaroodporność

- chrom
 - ok. 5%Cr żaroodporność do ok. $600 \div 650^{\circ}C$.
 - -ok. 30%Cr żaroodporność do ok. $1100^{\circ}C.$
- \bullet krzem (analogiczny wpływ coCr,ale obniżenie podatności na obróbkę plastyczną)
- \bullet aluminium (analogiczny wpływ co Cr, ale obniżenie podatności na obróbkę plastyczną)

Pogorszające żaroodporność

- wanad (V)
- molibden (Mo)

9.1.2 Stale żaroodporne

- H23N18
 - Komory spalania
 - Rury żarowe
 - Aparaty kierujące turbin gazowych i sprężarek
 - Łopatki kierujące silników turbośmigłowych
- HN38WT
 - Rury żarowe
 - Komory spalania
 - Komory rozpylaczy i pokrycia
 - Bardzo plastyczna w wysokiej temperaturze i bardzo żarowytrzymała
- EP126
 - Komory rozpylaczy
 - Elementy nośne
 - Pokrycia i wręgi
 - Do kształtowania na zimno i na gorąco

9.2 Żarowytrzymałość

Żarowytrzymałością jest nazywana **odporność** stopu na **odkształcenia**, z czym wiąże się **zdolność do wytrzymywania obciążeń mechanicznych w wysokiej temperaturze** - powyżej 550°C.

Żarowytrzymałość w temperaturze wyższej od $550^{\circ}C$ jest uzależniona głównie od **odporności na pełzanie**.

Dużą żarowytrzymałość wykazują stale o strukturze **austenitycznej** - ze względu na mniejsze współczynniki dyfuzji niż w **ferrycie**.

9.2.1 Pierwiastki wpływające na żarowytrzymałość

Poprawa żarowytrzymałości

- nikiel przy stężeniu 9%, w obecności ok. 18%Cr, powoduje tworzenie trwałej struktury austenitycznej
- pierwiastki stopowe zwiększające energię wiązania atomów sieci roztworu stałego, a więc podwyższające temperaturę topnienia i rekrystalizacji
 - -Mo, W, V, Co,
 - Ti, Cr, Si.
- umocnienie zgniotowe
- utwardzanie wydzieleniowe

9.3 Stale i stopy stosowane przy budowie płatowca

9.3.1 Stale stopowe do pracy w podwyższonej temperaturze

Ze względu na skład chemiczny stale stopowe do pracy w podwyższonej temperaturze dzieli się na:

- niskoweglowe, o stężeniu do 0,25%C,
- średniowęglowe o stężeniu węgla większym niż 0,25%,
- niskostopowe o małym i średnim stężeniu węgla i łącznym stężeniu pierwiastków stopowych nieprzekraczającym 3%,
- średniostopowe o średnim stężeniu węgla i stężeniu pierwiastków stopowych w zakresie $3 \div 5\%$,
- wysokostopowe o dużym stężeniu pierwiastków stopowych, przekraczającym 5% - w tym głównie Cr powyżej 10%.

9.4 Stale i stopy stosowane przy budowie płatowca

- Stale węglowe konstrukcyjne o wyższej jakości
- Stale konstrukcyjne stopowe zawierające chrom, mangan, krzem i nikiel
- Stale stopowe o specjalnych właściwościach
- 1. Stale **niskowęglowe** (0, 25%C)
 - Obróbka:
 - gięcie tłoczenie
 - kucie na zimno
 - Zastosowanie:
 - elementy mechanizmów elektromechanicznych
 - zespołów spawanych
 - części kute o małej wytrzymałości
 - śruby, podkładki i nakrętki
- 2. Stale **średniowęglowe** (0, 25% 0, 65% C)
 - Części obrobione mechanicznie o niezbyt dużej wytrzymałości
- 3. Stale wysokoweglowe (powyżej 0,65%C)
 - Drut ciągniony na zimno i obrabiany cieplnie
 - Sprężyny i spirale
- 4. Stopy Fe Ni C (niklowe)

Po normalizowaniu przyjmują strukturę austeniczną

- inwar (36%Ni, ok. 0, 1%C)
 - Mały współczynnik rozszerzalności cieplnej
 - Wzorzec do budowy przyrządów pomiarowych i części mechanizmów zegarowych
- platynit (46%Ni, ok. 0, 1%C)
 - Tak samo **mały** współczynnik **rozszerzalności** co **platyna**
 - Stosowany do wtapiania w szkło żarówek
- kowar (29%Ni, 18%Co)
 - Podobne zastosowanie **co platynit**
- elinwar (36%Ni, 8%Cr)
 - Produkcja sprężyn zegarkowych i przyrządów o stałych właściwościach sprężystych
 - Stały współczynnik zmiany sprężystości

• maraging

- Duża odporność na rozprzestrzenianie się pęknięć
- Zastosowanie
 - * Konstrukcja podwozia,
 - * elementów złącznych,
 - * zbiorników cienkościennych ciśnieniowych,
 - * cylindry hydrauliczne,
 - * układy sterowania,
 - * koła zębate,
 - * przewody rurowe
- 5. Stale **chromowe** (powyżej 12%Cr)
 - Chrom powoduje zwiększenie twardości i wytrzymałości
 - Chrom powoduje spadek udarności
- 6. Stale chromowo-niklowe
 - Szersze zastosowanie niż stale niklowe i stale chromowe
 - Stal po dodaniu chromu i niklu uzyskuje
 - dobrą wytrzymałość
 - dobrą twardość

przy

- dostatecznej ciągliwości
- dostatecznej plastyczności
- 7. Stale wieloskładnikowe
 - Chromowo-niklowo-wolframowe
 - Chromowo-niklowo-molibdenowe
 - Maszyny **narażone** na **szybkie zużycie** i ścieranie
 - $\bullet \ \, {\bf Chromowo\text{-}manganowo\text{-}krzemowe} \\$
 - Produkcja odpowiedzialnych części kutych i spawanych
 - Półwyrób do prętów, kształtowników rur

9.5 Materiały do produkcji silników lotniczych

- Główne wymagania:
 - -Znoszenie $du\dot{z}ych$ $obcią\dot{z}e\acute{n}$
 - Żarowytrzymałość i żaroodporność
 - Możliwie *niskie koszty* produkcji
 - Odporność na zmęczenie cieplne, pękanie i uszkodzenia dynamiczne
 - Niska gęstość

• Udział

- -Żarowytrzymałe 50%
- Wysokostopowe 15%
- -Tytan i jego stopy 25%
- Stopy aluminium 5%
- Inne 5%

Obróbka cieplna

Bibliografia

[1] Leszek A. Dobrzański: Podstawy nauki o materialach i metaloznawstwo, WNT